30/07/2026

Κληρικοί της Ιεράς Μητροπόλεως Σόφιας: «Πλήρης υποστήριξη στον Πατριάρχη Δανιήλ»

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Βουλγαρίας

Σήμερα, 30 Ιουλίου 2026, στην αίθουσα «Έξαρχος Στέφανος» της Ιεράς Μητροπόλεως Σόφιας του Πατριαρχείου Βουλγαρίας, με την ευλογία του Μακαριωτάτου Μητροπολίτη Σόφιας και Πατριάρχη πάσης Βουλγαρίας κ.κ. Δανιήλ, πραγματοποιήθηκε η τακτική ιερατική σύναξη με τη συμμετοχή προϊσταμένων και κληρικών της βουλγαρικής πρωτεύουσας.

Η σύναξη, η οποία ήταν αφιερωμένη στο θέμα «Η ποιμαντική διακονία», είχε συγκληθεί μία εβδομάδα νωρίτερα σε σχέση με επίκαιρα ζητήματα ποιμαντικής μέριμνας και πνευματικής καθοδηγήσεως των πιστών. Των εργασιών προήδρευσε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης κ.κ. Δανιήλ. Συμμετείχαν επίσης οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Μπρανίτσης κ. Ιωάννης, πρώτος βοηθός Επίσκοπος του Μητροπολίτη

Σόφιας, και Βελβούζδου κ. Ισαάκ, δεύτερος βοηθός Επίσκοπος του Μητροπολίτη Σόφιας.

Στην εναρκτήρια ομιλία του, ο Μακαριώτατος τόνισε ότι αφορμή για τη σύγκληση της συνάξεως αποτέλεσαν πρωτίστως οι ποιμαντικές προκλήσεις που συνδέονται με την τέλεση του ιερού Μυστηρίου της Εξομολογήσεως, τις οποίες αντιμετωπίζουν πολλοί κληρικοί στη σημερινή καθημερινότητα, γεμάτη προβλήματα και δοκιμασίες. Κατά τη διάρκεια της συνάξεως συζητήθηκαν διάφορες πτυχές της ποιμαντικής διακονίας, η ανάγκη τακτικής εξομολόγησης, καθώς και η σημασία του Μυστηρίου της Μετανοίας ως μέσου πνευματικής ανανεώσεως και αλλαγής του τρόπου ζωής και σκέψεως του ανθρώπου.

Σε συνάφεια με την πρόσκληση προς μετάνοια και προσωπική ευθύνη, τέθηκε προς συζήτηση και το επίκαιρο ζήτημα των πρόσφατων δημόσιων δηλώσεων και παρεμβάσεων του αρχιμανδρίτη Νικάνορος Μίσκωφ, Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής των Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού (Giginski), στα μέσα ενημέρωσης. Ο Αιδεσ. Πρωτοπρεσβύτερος π. Χρήστος Πούντιν, προϊστάμενος του ναού του Αγίου Ναούμ Αχρίδος στη Σόφια, μαζί με ομάδα ιερέων, παρουσίασε σχέδιο Δήλωσης Συμπαράστασης προς τον Μακαριώτο Πατριάρχη κ.κ. Δανιήλ, με σκοπό την κατίσχυση της κανονικής τάξεως στην Εκκλησία, τη διαφύλαξη του κύρους του Πατριάρχη Βουλγαρίας και την περιφρούρηση της ενότητας της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Βουλγαρίας, του Πατριαρχείου Βουλγαρίας. Το κάτωθι κείμενο της Δήλωσης Συμπαράστασης ανέγνωσε ενώπιον των συμμετεχόντων ο Αιδεσ. πρωτ. π. Κύριλλος Ντίντοφ, Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Σόφιας.

Αφού έλαβαν γνώση του προτεινόμενου κειμένου, οι παριστάμενοι κληρικοί εξέφρασαν την πλήρη υποστήριξή τους προς τη Δήλωση Συμπαραστάσεως και την υπέγραψαν.

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ
του ιερού κλήρου της Ιεράς Μητροπόλεως Σόφιας του Πατριαρχείου Βουλγαρίας στον Μακαριώτατο Μητροπολίτη Σόφιας και Πατριάρχη πάσης Βουλγαρίας κ.κ. Δανιήλ αναφορικά με την αντικανονική συμπεριφορά του Αρχιμανδρίτη Νικάνορα

Εμείς, οι ιερείς της Ιεράς Μητροπόλεως Σόφιας, ανήσυχοι από τις ολοένα συχνότερες δημόσιες επιθέσεις, τους κακόπιστους ισχυρισμούς και τις συκοφαντίες που ο αρχιμανδρίτης Νικάνωρ, ηγούμενος της Ιεράς Μονής των Αγίων και Θαυματουργών Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού στο Τσέρνογκορ, διαδίδει εδώ και μήνες στα μέσα ενημέρωσης και στα κοινωνικά δίκτυα, αισθανόμαστε ότι έχουμε καθήκον να μη σιωπούμε πλέον, όταν λοιδορούνται η Ορθόδοξη Εκκλησία της Βουλγαρίας, του Πατριαρχείου Βουλγαρίας, και ο πνευματικός μας ποιμένας, ο Μακαριώτατος Μητροπολίτης Σόφιας και Πατριάρχης πάσης Βουλγαρίας κ.κ. Δανιήλ. Πολύ περισσότερο, διότι η παρατεταμένη υπομονετική σιωπή μας απέναντι στη συμπεριφορά και στα λόγια του συλλειτουργού μας θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως αδιαφορία ή ακόμη και ως σιωπηρή συγκατάθεση και συγκαλυμμένη υποστήριξη των κατηγοριών που εκείνος εκτοξεύει καθημερινά και ανερυθρίαστα στον δημόσιο χώρο.

Η ρητορική του αρχιμανδρίτη Νικάνορος μάς επιστρέφει σε κάποιες ήδη λησμονημένες εποχές, στα πρώτα χρόνια του σχίσματος, όταν ένας αγοραίος και αντιεκκλησιαστικός λόγος επέτρεπε στον εαυτό του να εξαπολύει κάθε είδους λεκτικές ασχημίες εναντίον του Πατριάρχη Βουλγαρίας. Πιστεύαμε ότι όλα αυτά είχαν προ πολλού ξεπεραστεί· δυστυχώς, όμως, σήμερα επανέρχονται στο πρόσωπο ενός κληρικού της δικής μας Μητροπόλεως.

Ιδιότυπη κορύφωση των εμφανίσεων του αρχιμανδρίτη Νικάνορος στα μέσα ενημέρωσης αποτελεί η λεγόμενη «επίσημη δήλωσή» του της 28ης Ιουλίου 2026, στην οποία τολμά να χαρακτηρίσει την Ορθόδοξη Εκκλησία της Βουλγαρίας, του Πατριαρχείου Βουλγαρίας «ομοίωμα Εκκλησίας, λακέ του ρωσικού ιμπεριαλισμού». Εμείς, ως κληρικοί αυτής ακριβώς της Εκκλησίας, δεν αισθανόμαστε λακέδες κανενός ούτε υπηρετούμε τον Θεό σε κάποιο «ομοίωμα Εκκλησίας», αλλά είμαστε λειτουργοί μέσα στο Σώμα του Χριστού, μέρος του οποίου αποτελεί και η Ορθόδοξη Εκκλησία της Βουλγαρίας, του Πατριαρχείου Βουλγαρίας, και, ειδικότερα, η Ιερά Μητρόπολη Σόφιας. Θεωρούμε επίσης ότι μια τέτοια στάση απέναντι στην Εκκλησία μπορεί να γεννηθεί μόνο στον νου ενός ανθρώπου που προτίμησε την πολιτική και κοσμική σκέψη από την πνευματική θεώρηση.

Ο ίδιος ο αρχιμανδρίτης Νικάνωρ έχει επανειλημμένα αποδείξει ότι αυτό ακριβώς συμβαίνει στην περίπτωσή του. Τα λόγια του μοιάζουν σχεδόν πάντοτε με κομματικά συνθήματα, στα οποία υποδεικνύεται με το δάχτυλο ο «εχθρός με το ράσο» μέσα στην Εκκλησία. Στο πλαίσιο αυτό, έχει επανειλημμένα λοιδορήσει και κατηγορήσει για κάθε είδους εγκλήματα όχι μόνο τον Μακαριώτατο, αλλά και πολλούς άλλους συλλειτουργούς μας και λαϊκούς, οι οποίοι είναι, για να το θέσουμε ήπια, σκανδαλισμένοι από τη συμπεριφορά του. Μας ανησυχεί η ευκολία με την οποία ο αρχιμανδρίτης χρησιμοποιεί κυνική γλώσσα απέναντι σε ανθρώπους

τους οποίους υποπτεύεται για πολιτική προδοσία και, ταυτόχρονα, ο τρόπος με τον οποίο απαιτεί απεριόριστη αγάπη και έλεος για τον ίδιο. Και όλα αυτά ενώ ομολογεί ότι ο ίδιος και οι αδελφοί του στη μονή «περιφρονούν» τον Πατριάρχη. Εμείς, αντιθέτως, γνωρίζουμε ότι ο αληθινός χριστιανός οφείλει να αγαπά ακόμη και τους εχθρούς του. Τον ίδιο του τον αρχιποίμενα μπορεί να περιφρονεί μόνο κάποιος που έχει περιέλθει υπό την επίδραση των δαιμόνων ή άλλων αντιεκκλησιαστικών δυνάμεων.

Για να λάβει ολόκληρη η κατάσταση διαστάσεις γκροτέσκου, ο αρχιμανδρίτης Νικάνωρ δηλώνει ότι το 2004 εντάχθηκε διά της βίας στην Ορθόδξη Εκκλησία της Βουλγαρίας, του Πατριαρχείου Βουλγαρίας. Προφανώς παρέμεινε σε αυτήν για περισσότερα από είκοσι χρόνια, κατά τη διάρκεια των οποίων πιθανότατα έγινε «διά της βίας» ιερομόναχος και αρχιμανδρίτης. Και πιθανότατα «διά της βίας» υπέγραφε τις μισθολογικές καταστάσεις της Ιεράς Μητροπόλεως Σόφιας. Κατά το διάστημα, ωστόσο, αυτής της εις βάρος του «βίας», συλλειτούργησε επανειλημμένα με όποιον επιθυμούσε και όπου επιθυμούσε, χωρίς την ευλογία του οικείου Μητροπολίτη του. Κάτι που αποτελεί προφανή παραβίαση της εκκλησιαστικής πειθαρχίας. Μεταξύ άλλων, συλλειτούργησε και στο εξωτερικό, ακόμη και με αντικανονικούς κληρικούς. Προσκαλεί στη μονή, της οποίας είναι ηγούμενος, σαν να επρόκειτο για προσωπική του ιδιοκτησία, παιδιά από την Ουκρανία και κρύβεται πίσω από αυτά σαν πίσω από ανθρώπινη ασπίδα, προκειμένου να παρουσιάζει τον εαυτό του ως πολιτικά διωκόμενο. Και τώρα φθάνει στο σημείο να απευθύνει εκκλήσεις για «εκκλησιαστικολαϊκό αγώνα», με σκοπό τη δημιουργία μιας «αληθινής λαϊκής Εκκλησίας», την απομάκρυνση του κανονικού μας Πατριάρχη, την πολιτική ανυπακοή και την αποχή από την προσέλευση στους ναούς. Η Βουλγαρική Ορθόδοξη Εκκλησία – Πατριαρχείο Βουλγαρίας χαρακτηρίζεται «εχθρός του λαού της» εξαιτίας της εκλογής του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Βουλγαρίας, τον οποίο εκείνος επιτρέπει στον εαυτό του να τον αποκαλεί με το κοσμικό του όνομα.

Με την παρούσα δήλωση εκφράζουμε, κατά συνείδηση, την πλήρη υποστήριξή μας προς τον Μακαριώτατο Μητροπολίτη Σόφιας και Πατριάρχη Βουλγαρίας Δανιήλ, καθώς και την πρόθεσή μας να τον διακονούμε με υπακοή, σύμφωνα με τα δόγματα και τους κανόνες της Ορθόδοξης πίστεως. Οι κατηγορίες εναντίον του Πατριάρχη Δανιήλ ότι αποτελεί φορέα της επιρροής του Κρεμλίνου μέσα στην Εκκλησία είναι γελοίες. Ο Μακαριώτατος ούτε στις δημόσιες δηλώσεις του ούτε σε προσωπικές συνομιλίες με οποιονδήποτε από εμάς έχει επιδείξει οτιδήποτε άλλο πέρα από ενδιαφέρον και μέριμνα για την Εκκλησία, ούτε έχει φανερώσει μεροληψία υπέρ οποιασδήποτε άλλης κατά τόπον Ορθόδοξης Εκκλησίας ή πολιτικής ιδεολογίας. Σε αντίθεση με τον αρχιμανδρίτη Νικάνορα, ο οποίος εμφανίζεται ως εκπρόσωπος ξένων συμφερόντων και επιρροών στη Βουλγαρία.

Ο πολυετής «ασκητισμός» στο Facebook του αρχιμανδρίτη Νικάνορος αλλοιώνει την ίδια την έννοια και την εικόνα της Εκκλησίας, η οποία δεν παρουσιάζεται πλέον ως χώρος ενότητας, υπακοής, μετανοίας και κοινωνίας εν Χριστώ, αλλά ως πεδίο προσωπικών συγκρούσεων, πολιτικών αντιπαραθέσεων και αδιάκοπης δημόσιας αυτοπροβολής. Η μετατροπή αυτής της δημόσιας αυτοέκθεσης σε μια ιδιότυπη «μιντιακή ασκητική άθληση» αντικαθιστά στην πράξη τη μοναχική σιωπή, την υπακοή και τη μετάνοια με τη διαρκή παρουσία στα κοινωνικά δίκτυα, την πολιτική προπαγάνδα, τις συστηματικές προκλήσεις και αντιπαραθέσεις, τις κακολογίες και τον δημόσιο στιγματισμό αρχιερέων, κληρικών και λαϊκών. Μια τέτοια συμπεριφορά δεν αποτελεί πλέον μόνο προσωπική πνευματική αποτυχία, αλλά δημιουργεί μια επικίνδυνη και σκανδαλιστική εικόνα του μοναχισμού και της ιερατικής διακονίας, στην οποία το μοναχικό και κληρικό αξίωμα μετατρέπονται σε μέσο δημόσιας επιρροής και η ελευθερία του λόγου σε δικαιολόγηση της ύβρεως, της ανυπακοής και της ανευθυνότητας. Εάν η Εκκλησία δεν θέσει ένα σαφές όριο, θα παγιωθεί στους πιστούς η ολέθρια εντύπωση ότι στη ζωή ενός κληρικού μπορούν ατιμωρητί να αντικαθίστανται η υπακοή από την αυθαιρεσία, η ποιμαντική μαρτυρία από την πολιτική προπαγάνδα, η ελευθερία του λόγου από την ανευθυνότητα, η θεμιτή και καλοπροαίρετη κριτική από την ύβρη και η κληρική διακονία από την αδιάκοπη δημόσια αυτοπροβολή, χωρίς πνευματική και κανονική ευθύνη για τον σκανδαλισμό που προκαλείται.

Διαχωρίζουμε κατηγορηματικά τη θέση μας από τον αρχιμανδρίτη Νικάνορα, διότι θεωρούμε τα λόγια και τις πράξεις του, καθώς και τον αγοραίο και χυδαίο τρόπο εκφράσεώς του, απαράδεκτα και ανεπίτρεπτα για έναν κληρικό της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Βουλγαρίας, του Πατριαρχείου Βουλγαρίας. Ακόμη περισσότερο, είναι επικίνδυνα και μπορούν να οδηγήσουν σε ολέθριες πνευματικές συνέπειες, ιδίως για όλους όσοι δεν είναι στερεωμένοι στην πίστη και παρασύρονται από την πολιτική. Θεωρούμε ότι μέσα στην Εκκλησία τα πάντα πρέπει «να γίνονται με ευπρέπεια και τάξη» (Α΄ Κορ. 14:40).

Θεωρούμε επίσης ότι η Εκκλησία δεν έχει «κηλίδα ή ρυτίδα ή κάτι παρόμοιο», αλλά είναι αγία και άμωμη (βλ. Εφ. 5:27). Εάν κάποιος αναζητεί κηλίδες ή ελαττώματα, οφείλει να τα αναζητήσει στον εαυτό του. Η Εκκλησία είναι Σώμα Χριστού, ενώ η επιθυμία να δημιουργηθεί μια «νέα λαϊκή εκκλησία», πολιτικά βολική για κάποιον, είναι δαιμονική και όλοι μας έχουμε δει πολύ καλά τις συνέπειές της.

Θεωρούμε ότι η συμπεριφορά του αρχιμανδρίτη Νικάνορος εδώ και χρόνια σκανδαλίζει βαθιά τους λαϊκούς, τα πνευματικά μας τέκνα, και προκαλεί σύγχυση και διχασμό στις ψυχές για τις οποίες εμείς μεριμνούμε. Εάν ένας κληρικός μπορεί να επιτρέπει στον εαυτό του μια τέτοια συμπεριφορά απέναντι στον ίδιο του τον Προκαθήμενο, τότε πού θα μπορούσαν να βρουν ελπίδα οι ενορίτες μας, όταν επιθυμούν να υπερασπιστούν την πίστη τους;

Κλείνοντας, εκφράζουμε για ακόμη μία φορά την πλήρη υποστήριξή μας προς τον Μακαριώτατο Μητροπολίτη Σόφιας και Πατριάρχη πάσης Βουλγαρίας Βουλγαρίας κ.κ. Δανιήλ. Όλοι μας έχουμε πει στα κηρύγματά μας ότι η Εκκλησία είναι οικογένεια. Η παρούσα δήλωσή μας αποτελεί καρπό αυτής της πνευματικής οικογενειακής σχέσεως. Όταν λοιδορείται άδικα ο πατέρας σου, τον οποίο αγαπάς, είναι ταπεινωτικό να σιωπάς. Όταν λοιδορείται η Εκκλησία, μέσα στην οποία ελπίζουμε να σωθούμε, είναι αμαρτία να μην παίρνεις θέση. Διότι όλοι εμείς δεν αναμένουμε κάποια «νέα εκκλησία». Ανήκουμε στη Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία.

Ταυτόχρονα δηλώνουμε με σαφήνεια ότι η εκκλησιαστική ποινή δεν αποτελεί πράξη εκδικήσεως ούτε μέσο ανθρώπινης ταπεινώσεως. Είναι πνευματικό φάρμακο, πρόσκληση σε μετάνοια και όριο το οποίο η Εκκλησία οφείλει να θέσει, όταν τα λόγια και οι πράξεις ενός κληρικού της αρχίζουν να καταστρέφουν την ειρήνη, την ενότητα και την εμπιστοσύνη μεταξύ ποιμένων και ποιμνίου. Όσο υψηλότερη είναι η εκκλησιαστική διακονία, τόσο μεγαλύτερη είναι και η ευθύνη για κάθε λόγο που εκφέρεται, για κάθε σκάνδαλο που προκαλείται και για κάθε δημόσια έκκληση σε ανυπακοή και σχίσμα.

Με βαθιά λύπη οφείλουμε να πούμε ότι κάθε εξωτερική καθαίρεση από τον ιερατικό βαθμό προηγείται από μία ακόμη βαρύτερη εσωτερική και πνευματική αυτοκαθαίρεση. Ο κληρικός κατέρχεται ο ίδιος από το ύψος της διακονίας που του έχει ανατεθεί, όταν μετατρέπει την ιερατική του φωνή σε όργανο ύβρεως, όταν αντικαθιστά την υπακοή με την εξέγερση, την ταπείνωση με την αυθαιρεσία, τη φιλαδελφία με την περιφρόνηση και την ποιμαντική μέριμνα με τον σκανδαλισμό και τη διαίρεση. Προτού η Εκκλησία εκφέρει την κανονική της κρίση, ο άνθρωπος έχει ήδη εκφέρει πνευματική κρίση εναντίον του εαυτού του με τα ίδια του τα λόγια και τα έργα.

Για τον λόγο αυτό καλούμε τα αρμόδια εκκλησιαστικά όργανα να εξετάσουν με την απαιτούμενη αυστηρότητα, αμεροληψία και υπευθυνότητα όλες τις πράξεις και τις δημόσιες δηλώσεις του αρχιμανδρίτη Νικάνορος και, εφόσον οι αναφερόμενες παραβάσεις διαπιστωθούν κατά την προβλεπόμενη εκκλησιαστική δικαστική διαδικασία, να του επιβάλουν ποινή ανάλογη προς τη βαρύτητά τους. Υπό την έννοια αυτή, ζητούμε η παρούσα δήλωση να συμπεριληφθεί στην εκκλησιαστική ποινική δίκη που έχει αρχίσει εναντίον του εν λόγω κληρικού.

Η έκκλησή μας αυτή δεν απορρέει από προσωπική αντιπάθεια, επιθυμία ανταποδόσεως ή άρνηση του χριστιανικού ελέους. Απορρέει από τη μέριμνα για την καθαρότητα και την αξιοπρέπεια της ιερωσύνης, για την κανονική τάξη, για την ενότητα της Εκκλησίας, για τις ψυχές των σκανδαλισμένων πιστών και, όχι λιγότερο, για τη σωτηρία του ίδιου του παραπεμφθέντος κληρικού. Διότι ορισμένες φορές η αυστηρότερη εκκλησιαστική ποινή αποδεικνύεται η τελευταία έκκληση της μητέρας Εκκλησίας προς μετάνοια, συνειδητοποίηση και επιστροφή στην αλήθεια.

Προσευχόμαστε ο Κύριος να χαρίσει σε όλους μας πνεύμα ταπεινώσεως, νήψεως και διακρίσεως, να συνετίσει τον πλανηθέντα, να στερεώσει τους σκανδαλισμένους και να διαφυλάξει την αγία μας Εκκλησία από τη διαίρεση, τη σκληρότητα και κάθε ενέργεια του πνεύματος του σχίσματος.

Ακολουθούν οι υπογραφές 75 κληρικών.